

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XVI. — Izdan in razposlan dne 10. marca 1900.

Vsebina: (Št. 36—41.) 36. Ukaz o uradnem natiskovanju kolkovnih vrednostnih znamenj. — 37. Razglas o izpremembi, ki je nastopila glede koncesionarjev lokalne železnice Tršnice—Wildstein—Schönbach. — 38. Razglas, da se je glavni carinski urad II. razreda v Češki Lipi izpremenil v glavni carinski urad I. razreda in pomožni carinski urad I. razreda v Graslcah v glavni carinski urad II. razreda. — 39. Razglas, da se podaljšuje rok za začetek obrata na lokalni železnici Pila—Jaworzno. — 40. Razglas glede dodatnega določila k §. 22 evangelske cerkvene ustave z dne 9. decembra 1891. l., da se evangelski verniki, katerim je v okolišju evangelske cerkvene občine predpisana zemljarina in hišni davek, in ki stanujejo izven okolišja te občine, prizemajo k dajatvi prispevkov za evangelske bogočastne, šolske in dobrodelne zavode. — 41. Ukaz o izpremembi pogojev za carinsko ugodnost uživajočo dobavo sirovega težkega rudninskega olja rumunskega izdelka.

36.

Ukaz finančnega ministrstva z dne 23. februarja 1900. l.

o uradnem natiskovanju kolkovnih vrednostnih znamenj.

Ozira se na ukaz z dne 1. decembra 1899. l. (drž. zak. št. 239) ukazuje finančno ministrstvo glede uradnega natiskovanja kolkovnih vrednostnih znamenj nastopno:

§. 1.

Pripustnost natiskovanja kolka.

V znamenje, da se je plačala s pristojbinskim zakonom zaukazana kolkovnina, smejo stranke izposlovati uradni natisk kolkovnih vrednostnih znamenj

a) na inozemske vrednotnice (§. 1 zakona z dne 18. septembra 1892. l. [drž. zak. št. 171]) in

b) na nepopisan, za izdajo listin, spisov in pripomočkov določen papir, in to:

1. na popolnoma prazen papir;

2. na nepopisane golice vsake vrste, izvzemši promese, kakor: golice za račune, tovarne liste, menice, trgovske nakaznice, čeke, pooblastila, pobotnice, spričevala, vloge itd.;

3. na še ne rabljene trgovske in obrtniške knjige

na za to določenih uradih (§. 2) z merilom, da se ta natisk z ozirom na plačilo kolkovnine šteje za enakega predpisu primerni porabi občnih kolkovnih znamk, oziroma uradnih golic.

Kolki pa se natiskujejo samo v toliko, kolikor se dá to po kakovosti papirja tehniško izvršiti s stroji, kar jih je.

Natisnjenih kolkovnih znamenj ni treba razvrediti s tem, da se piše čez nje ali da se prekolkujejo.

Poleg spredaj dovoljenega načina plačevanja se sme kolkovnina, kakor si izberejo stranke, tudi nadalje plačevati tako kakor doslej.

§. 2.

Pristojnost, da se natisnejo kolki.

Da natisnejo kolke, so poklicani osrednji kolkovni urad na Dunaju, in pa v to posebno poobla-

ščeni uradi, kolikor imajo potrebne stroje, z omejitvijo, da se na en papir ne sme pritisniti več nego pet kolkov.

Potemtakem se smejo sedaj kolki natisovati:

1. v osrednjem kolkovnem uradu na Dunaju (I., Riemergasse 7) tako na inozemske vrednotnice (§. 1, a) kakor tudi na nepopisan papir (§. 1, b, št. 1—3) kolkovna znamenja po 2, 4, 10, 14, 24, 26, 30, 38, 40, 50, 64, 88 vinarjev in po 1, 2, 5, 7, 10, 12, 20, 25, 50 in 100 kron;

2. v ostalih, doslej za natis kolka na račune in vozne liste poklicanih uradih — ti so kolkovni urad v Pragi, dohodarstveni in kolkovni urad v Trstu, glavni davčni uradi v Ustju, Kolin, Polznju, Saleburgu, glavni carinski uradi v Bolcanu, Budějovicah, Levovu, Lincu, Liberecu, Opavi, potem finančni deželni ekonomati v Brnu in Gradcu — na nepopisan papir (§. 1, b, št. 1—3) do kolkovnega zneska 50 vinarjev kolkovno vrednostno znamenje po 2 in 10 vinarjev.

Razen tega je tem uradom in pa uradom, pooblaščenim za prekolpovanje kolkovnih znamk na inozemskih vrednotnicah (ukaz finančnega ministrstva z dne 17. novembra 1892. l. [drž. zak. št. 224] in z dne 5. februarja 1893. l. [drž. zak. št. 19]), ukazano, prevzeti inozemske vrednotnice, ako dajejo stranke natisu kolkovnega znamenja prednost namesto rabe kolkovnih znamk, ter jih vpslati osrednjemu kolkovnemu uradu na Dunaju, da opravi kolkovanje.

§. 3.

Oblika in oprema kolkovnega znamenja.

Oblika in oprema kolkovnih vrednostnih znamenj, ki se natisujejo je v obče popisana v ukazu finančnega ministrstva z dne 1. decembra 1899. l. (drž. zak. št. 239), vendar so posameznim vrednostnim vrstam primerne številke in oznamenila in to z okrajšavo „ . . . h“, oziroma „ . . . K“ poočitena in je na vrednostnih znamenjih, glasečih se na krone notranji del (medaljon z opisom, krožnimi črtami in ščitkom vred) narejen v rdeči barvi, na kolkovnem znamenju, glasečem se na 2 vinarja, notranji del v rjavi, zunanji del risbe v zeleni barvi na belem dnu.

§. 4.

Postopek.

a) Inozemske vrednotnice (§. 1, a) je vložiti v kolkovanje priloživši pismeno zglasilo,

izdano v dveh enakih izvodih, neposredno v uradu; pošiljanje po pošti ni dopuščeno.

Zglasilo mora obsegati:

1. Število kosov, oznamenilo in imenski znesek vrednotnic, oziroma vrednostni znesek, ki ga je odmeri pristojbin dati za podstavo;

2. znesek kolkovnine, ki pride, v posameznem in v skupni vsoti;

3. rok dospelosti prvega kakih kuponov, ki se držé, in

4. podpis stranke.

Obrazci takih zglasil se dobivajo v uradu.

Stranka lahko ob oddaji označi tudi mesto, na katero naj se pritisne vrednostno znamenje ter lahko določi geslo, da dvigne vrednotnice, tako da napiše na oba izvoda zglasila opazko „proti geslu“ in da geslo samo naznani uradu na enem izvodu zglasila ali v zaprtem ovoju.

Ako se pokažejo ob oddaji bistveni zadržki, katerih stranka ne more na kratko odpraviti, ali ako se stranka brani plačati njej naznanjeno kolkovno, se kolkovanje opusti in vrednotnice se vrnejo stranki z zglasilom vred; pri tem se na enem izvodu zglasila pové kratko vzrok, zakaj se je kolkovanje opustilo.

b) Nepopisan papir (prazen papir, golice, knjige, §. 1, b, št. 1—3) je, ako presega število 10 kosov, vložiti v uradu v kolkovanje praviloma priloživši zglasilo.

Zglasilo naj obsega:

1. Ime in število papirja, ki ga je kolkovati (na primer: 100 računov, 14 menic, 14 spričeval ali za povsem prazen papir samo 14 papirjev);

2. znesek kolkovnega natisa, ki se zahteva za posamezen papir;

3. znesek dotične kolkovnine, in

4. ime vlagalca.

Stranka lahko označi tudi mesto, na katero naj se natisne vrednostno znamenje, v zglasilu oziroma priloživši uzorec. Obrazci takih zglasil se dobivajo v uradu.

Natančnejši načini, zlasti gledé vplačila zneskov davščine in dobave kolkovanih inozemskih vred-

notnic, oziroma kolkovanega nepopisanega papirja se naznanijo strankam s posebnim razglasom v uradih, ki so poklicani, da opravijo kolkovanje, oziroma da prevzamejo vrednotnice.

§. 5.

Ta ukaz stopi s 1. dnem aprila 1900. l. v veljavo.

Böhm s. r.

37.

Razglas ministrstva za železnice z dne 25. februarja 1900. l.

o izpremehi, ki je nastopila gledé koncesionarjev lokalne železnice Tršnice—Wildstein—Schönbach.

Na podstavi Najvišega pooblastila se je dodelilo odobrilo, da izstopi iz družbe koncesionarjev lokalne železnice Tršnice—Wildstein—Schönbach, ki je predmet dopustilnice z dne 16. oktobra 1897. l. (drž. zak. št. 246), prejšnji okrajni načelnik Johann Seidl v Zelenem in da vstopi na njega mesto tačasni okrajni načelnik Andrej Werner v Novi vasi za sokoncesionarja omenjene lokalne železnice.

Wittek s. r.

38.

Razglas finančnega ministrstva z dne 28. februarja 1900. l.,

da se je glavni carinski urad II. razreda v Češki Lipi izpremenil v glavni carinski urad I. razreda in pomožni carinski urad I. razreda v Graslicah v glavni carinski urad II. razreda.

Glavni carinski urad II. razreda v Češki Lipi se je izpremenil v glavni carinski urad I. razreda in pomožni carinski urad I. razreda v Graslicah v glavni carinski urad II. razreda.

Böhm s. r.

39.

Razglas ministrstva za železnice z dne 28. februarja 1900. l.,

da se podaljšuje rok za začetek obrata na lokalni železnici Piła—Jaworzno.

Na podstavi Najvišega pooblastila se je podaljšal v §. 2 dopustilnice z dne 29. avgusta 1898. l. (drž. zak. št. 152) ustanovljeni rok za dogradbo in začetek obrata na lokalni železnici Piła—Jaworzno do 31. avgusta 1900. l.

Wittek s. r.

40.

Razglas ministrstva za bogočastje in nauk z dne 28. februarja 1900. l.

gledé dodatnega določila k §. 22 evangelske cerkvene ustave z dne 9. decembra 1891. l. (drž. zak. št. 4 iz l. 1892.), da se evangelski verniki, katerim je v okolišu evangelske cerkvene občine predpisana zemljarina in hišni davek, in ki stanujejo izven okoliša te občine, privzemajo k dajatvi prispevkov za evangelske bogočastne, šolske in dobrodelne zavode.

Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo je z Najvišim sklepom z dne 15. februarja 1900. l. blagovolilo najmilostliviše podeliti cesarsko potrdilo nastopnemu, od evangelskih velikih zborov a. in h. c. sklenjenemu dodatnemu določilu k §. 22 evangelske cerkvene ustave z dne 9. decembra 1891. l. (drž. zak. št. 4 iz l. 1892.) na podstavi §. 9 cesarskega patenta z dne 8. aprila 1861. l. (drž. zak. št. 41) in po §. 136, odst. 1 te cerkvene ustave:

„V cerkvenih občinah, ki te prispevke razdelijo po neposrednem državnem davku, je k njim privzeti tudi evangelske vernike izpovedanja občine, ki ne stanujejo v okolišu cerkvene občine, z uvetom, da jim je predpisana zemljarina ali hišni davek od nepremičnin, ležečih v okolišu cerkvene občine, po meri državnega davka (zemljarine in hišnega davka) od nepremičnin, ležečih v okolišu cerkvene občine, za časno davka prosta poslopja pa po meri neplačne hišne najmarine in hišne razredovine.“

To dodatno določilo se s tem razglašča.

Hartel s. r.

41.

Ukaz ministrstev za finance in trgovino z dne 8. marca 1900. l.

o izpremembi pogojev za carinsko ugodnost uživajočo dobavo sirovega težkega rudninskega olja rumunskega izdelka.

Primerno določilom VI. dela cesarskega ukaza z dne 17. julija 1899. l. (drž. zak. št. 120) o izpremembah občne carinske tarife za avstrijsko-ogrsko carinsko ozemlje se izpremenjuje ukaz ministrstev za finance in trgovino z dne 21. maja 1887. l. (drž. zak. št. 54) glede pogojev carinsko ugodnost uživajoče dobave sirovega težkega rudninskega olja rumunskega izdelka, v porazumu s kraljevo ogrsko vlado

ukazuje, da je razdeljuje letni kontingent rumunskega olja, ki se pripušča v uvoz, uživajoč carinsko ugodnost, v bodoče računiti leto vedno od začetka do konca koledarskega leta.

Prošnje za izdajo dovolilnic je za leto 1900. izročiti do konca marca 1900. l., za naslednja leta do konca oktobra prejšnjega leta pri finančnem oblastvu prve stopinje.

Na podstavi dovolil za letno dobo od 1. dne junija 1899. l. do konca maja 1900. l. do 1. januarja 1900. l. še ne dobljena množina se vračuni v kontingent za leto 1900., oziroma se odšteje od njega.

Ta ukaz stopi takoj v moč.

Böhm s. r.

Call s. r.